

[Elgaard.]

handling blevet fremhævet, at vi havde et sundt Finansstyre. Derimod skal jeg ikke indvende andet, end at det er ingen Kunst at have Balance i Statens Finanser, naar man uden Betænkeligheder forøger Skatteudskrivningen i mindst samme Omfang, som Udgifterne stiger. Jeg synes, at Finanslovsforslaget for 1938—39 er præget noget stærkt af Spekulation og Konjunkturvurdering, altsaa i Virkeligheden ud fra den Forudsætning, at de betydelige Skattebyrder, der er lagt paa Befolkningen for Tiden, ogsaa kan bæres i det nye Finansaar. I den Henseende er det jo muligt, at den højtærede Finansminister skønner rigtigt. Jeg har imidlertid mine stille Tvivl derom, men hvordan det forholder sig, kan kun afgøres, naar man i den kommende Tids økonomiske Udvikling faar at se, om Finansministeren har Ret.

Under den offentlige Drøftelse af Finansforhold her i Landet har man i de seneste Dage været inde paa en Sammenligning med tidligere Finanslovsforslag under foregaaende Regeringer, hvad Skatterne angaar, og man har talt eller skrevet om, hvem af Danmarks hidtige Finansministre der indehavde den skattemæssige Rekord.

Paa Finanslovsforslaget for 1938—39 er der opført et Slutbeløb for Skatter og Afgifter paa 471 Mill. Kr. Nogle har betegnet dette som Rekord, men Regeringspressen har bestridt dette og har hævdet, at afdøde Finansminister Neergaard i Finansaaret 1921—22 udskrev et større Beløb, nemlig 526 Mill. Kr., og saaledes skulde være Indehaveren af denne ikke særlig eftertragtede Rekord.

Jeg mener imidlertid, at Sammenligningen ikke duer, og at Finansministeren i Venstreregeringen i 1920—21 maa være at frikende i saa Henseende. Forholdet er nemlig det, at paa det daværende Budget, altsaa de 526 Mill. Kr., medregnedes den gang blandt andet Arveafgiften, og endvidere var der paa det Tidspunkt ikke nogen betydende Afgift paa Motorkøretøjer; var der et mindre Beløb i de seneste Finansaar under denne Regering, gik det ligeledes ind i Regnskabet. Derfor er i de 526 Mill. Kr. for dette Finansaar indbefattet Penge, som ikke er indbefattet i det nu forelagte Finanslovsforslag, idet der siden

er sket den Ændring, at man lader Arveafgiften indgaa uden om Driftsregnskabet, og at Motor- og Benzinafgifterne paa Forhaand fradrages, da disse Afgifter, som beløber sig til ca. 60 Mill. Kr., anvendes til Kommunerne, fortrinsvis til Vejarbejder. Det vil i Virkeligheden sige, at hvis man bruger samme Opstilling af Tallene, skal der tillægges mellem 73 Mill. Kr. og 74 Mill. Kr. til den Slutsum, 471 Mill. Kr., som det nye Finanslovsforslag udviser, og dermed er man oppe paa en Skatteudskrivning paa i alt 544 Mill. Kr. i det nye Finansaar. Jeg tør derfor nok hævde, at det bliver den nuværende Regerings Finansminister, der faar Rekorden vedrørende Skatteudskrivning.

Men man kan ogsaa rejse Spørgsmaalet, om man dermed er færdig med selve den skattemæssige Tilstand i dette Øjeblik i vort Land. Jeg nærer i saa Henseende nogen Tvivl. Forholdet er nemlig dette, at naar vi gaar til at udskrive omkring 89 Mill. Kr. i fælleskommunale Skatter, nærer jeg Tvivl om, at der paa andre skattemæssige Omraader fuldt ud for samme Beløb tilstaas Befolkningen Lettelser, saaledes at dette Beløb paa 89 Mill. Kr. derigennem bliver udlignet. Det nærer jeg megen Tvivl om, og hvis det ikke bliver Tilfældet, vil det sige, at man ogsaa fra dette Omraade kan faa nogle Millioner Kroner og lægge til det af mig allerede nævnte Beløb.

Med Hensyn til Finanslovsforslagets Udgiftsside vil jeg gerne gøre den Bemærkning, at der synes jeg, man maa vurdere det saaledes, at her er Spekulationsmomentet i det nye Finanslovsforslag endnu mere fremtrædende end vedrørende Indtægtsiden. Naar jeg bedømmer Forslaget saaledes, er det bl. a. ud fra den Opfattelse, at der f. Eks. vedrørende Socialministeriets Budget kan være overmaade stor Sandsynlighed for, at Udgifterne til en Række af de Konti, der bestrides under Socialministeriet, meget let i Finansaaret kan blive større end kalkuleret og derigennem i Virkeligheden slaa det anslaaede Beløb over Ende.

Det samme maa efter min Bedømmelse gælde for Justitsministeriets Budget. Jeg har den Opfattelse, at Gennemførelse af Enhedspolitiloven i Praksis vil medføre